

Sygn. akt *IV U 2024/19*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2021 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR del. do SO Beata Bury

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Katarzyna Pokrzywa

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2021 r. w Rzeszowie

sprawy z wniosku **J. B.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ustalenie kapitału początkowego i wysokość emerytury

na skutek odwołania J. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 29.03.2019 r. znak (...)

i z dnia 03.09.2019r. znak (...)

I. zmienia zaskarżone decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 29.03.2019 r., znak: (...) i z dnia 03.09.2019r. znak (...) w ten sposób, że zobowiązuje organ rentowy do uwzględnienia w wysokości kapitału początkowego i emerytury wnioskodawcy J. B. okresu zatrudnienia w (...) w G. od 01.01.1986r. do 14.11.1991r. przy przyjęciu, że wskaźnik podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi 65,01%

II. w pozostałym zakresie odwołania oddala,

III. zasądza od organu rentowego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz wnioskodawcy J. B. kwotę 180 zł (słownie: sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.-

Sygn. akt IV U 2024/19

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 25 lutego 2021 r.

Decyzją z dnia 29 marca 2019 r. znak: (...) -2019 Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. ustalił dla J. B. kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 r., wskazując, że do ustalenia wysokości kapitału początkowego nie uwzględnił okresu zatrudnienia w (...) w G. w okresie od 1 marca 1980 r. do 14 listopada 1991 r. z uwagi na brak wykazu przepracowanych dniówek. Organ rentowy wskazał na art. 6 ust. 2 pkt 12 ustawy emerytalnej oraz art. 4 dekretu z 4 marca 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych, spółdzielni kółek rolniczych oraz ich rodzin (Dz.U. nr 10, poz. 54). Okresy pracy w ww. Spółdzielni dla jej członków są uwzględniane w

oparciu o liczbę przepracowanych dni. W sprawie brak jest dowodów na liczbę przepracowanych przez wnioskodawcę dni.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył J. B., podnosząc, że z uwagi na upływ czasu od początku jego zatrudnienia, w (...) w G. nie zachowały się dokumenty, które w oczywisty sposób potwierdzają jego zatrudnienie w spornym okresie. Odwołujący wskazał, że w okresie spornym pracował jako członek Spółdzielni, wypracowując pełne dniówki. Końcowo wnioskodawca wniósł o uwzględnienie jego odwołania i zmianę zaskarżonej decyzji poprzez ustalenie wartości kapitału początkowego z uwzględnieniem okresu zatrudnienia w (...) w G. od 1 marca 1980 r. do 14 listopada 1991 r.

Decyzją z dnia 3 września 2019 r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. nie uwzględnił do ustalenia wysokości emerytury J. B. okresu zatrudnienia w (...) w G. w okresie od 1 marca 1980 r. do 14 listopada 1991 r. z uwagi na brak wykazu przepracowanych dniówek. Organ rentowy wskazał na art. 6 ust. 2 pkt 12 ustawy emerytalnej oraz art. 4 dekretu z 4 marca 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych, spółdzielni kółek rolniczych oraz ich rodzin (Dz.U. nr 10, poz. 54). Okresy pracy w ww. Spółdzielni dla jej członków są uwzględniane w oparciu o liczbę przepracowanych dni. W sprawie brak jest dowodów na liczbę przepracowanych przez wnioskodawcę dni.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył J. B., podnosząc, że z uwagi na upływ czasu od początku jego zatrudnienia, w (...) w G. nie zachowały się dokumenty, które w oczywisty sposób potwierdzają jego zatrudnienie w spornym okresie. Odwołujący wskazał, że w okresie spornym pracował jako członek Spółdzielni, wypracowując pełne dniówki. Końcowo wnioskodawca wniósł o uwzględnienie jego odwołania i zmianę zaskarżonej decyzji poprzez ustalenie wysokości emerytury z uwzględnieniem okresu zatrudnienia w (...) w G. od 1 marca 1980 r. do 14 listopada 1991 r.

W odpowiedzi na odwołania Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o ich oddalenie, podtrzymując argumentację wskazaną w zaskarżonych decyzjach.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. B. urodził się w dniu (...)

Wnioskodawca złożył wniosek o ustalenie kapitału początkowego i emeryturę, załączając świadectwa pracy, umowy o pracę oraz dokumentację płacową.

Wśród przedłożonych do wniosku dokumentów znajdowały się również zaświadczenie z Archiwum przy (...) z siedzibą w R., w którym stwierdzono, że J. B. był zatrudniony w (...) w G. w okresie od 1 marca 1980 r. do 24 lipca 1995 r., zgodnie ze świadectwem pracy z dnia 25 lipca 1995 r., w pełnym wymiarze czasu pracy, przy obsłudze trzody chlewnej, wyszczególniając stałe wskaźniki wynagrodzenia oraz premie i dodatki. Wnioskodawca otrzymywał wynagrodzenie liczone jako 1,80 dniówki obrachunkowej za 8 godzin pracy, tj. 135,00 zł za godzinę, według VIII kategorii zaszeręgowania, do tego dochodziła premia w wysokości 20% wynagrodzenia zasadniczego, zgodnie z regulaminem.

Spółdzielnia prowadziła różne uprawy rolne, produkcję zwierzęcą, usługi transportowe i usługi ciężkim sprzętem.

J. B., zgodnie z uchwałą walnego zgromadzenia z dnia 3 kwietnia 1980 r., został przyjęty w poczet członków Spółdzielni i wpisany do rejestru członków pod nr 125/80.

Nie zachowała się dokumentacja o przepracowanych dniach członka.

(dowód: pisma z Archiwum przy (...) w R. – akta osobowe wnioskodawcy)

Początkowo wnioskodawcy przydzielono obowiązki pomocnika palacza c.o. w chlewni przez czas, jaki jest przewidziany przy obsłudze zwierząt. Wówczas otrzymywał zryczałtowany dodatek miesięczny w wysokości 16

dniówek obrachunkowych (1.920,00 zł). W styczniu 1981 r. wnioskodawcy przyznano, jako pracującemu przy obsłudze trzody chlewnej w charakterze brygadzysty, wynagrodzenie uzależnione od ilości obsługiwanych zwierząt, grupy budynku inwentarskiego i osiągniętych wyników produkcyjnych. Wynagrodzenie z tytułu obsługi zwierząt nie mogło przekraczać miesięcznie 40 dniówek obrachunkowych. Miało być ono wypłacane w okresach miesięcznych, biorąc za podstawę wartość jednej dniówki obrachunkowej 160,00 zł zaliczkowo w ilości 75% wartości tej dniówki, tj. 120,00 zł. W 1982 r. wnioskodawcy powierzono, oprócz obsługi trzody chlewnej, ponownie obowiązki palacza c.o. w chlewni do końca sezonu grzewczego w 1983 r. (ponownie nastąpiło to w sezonie grzewczym 1986/1987). W 1984 r. J. B. został skierowany do brygady polowej jako kierowca ciągnika.

Stawki wynagrodzenia w Spółdzielni uchodziły za atrakcyjne w porównaniu do innych zakładów pracy powiatu (...) i były płacone systematycznie (comiesięcznie). Praca wnioskodawcy uzależniona była od czasu pracy, który miał wpływ na dniówkę obrachunkową, a ta, w konsekwencji, na wynagrodzenie (wysokość dniówki ustalało walne zgromadzenie członków spółdzielni). Dni/godziny pracy były ewidencjonowane w listach obecności. Spółdzielnia opłacała składki na ubezpieczenie społeczne. Praca odbywała się przez 8 godzin (7.00-15.00), w tym również była to praca ponadwymiarowa – zazwyczaj 24 dni w miesiącu (192 godziny), w tym w soboty, niedziele i święta, w zależności od zakresu prac polowych i rolnych, w niektórych dniach – „od świtu do nocy”. Pracującym udzielano urlopów wypoczynkowych i wypłacano świadczenia z ZUS. Sporządzano karty pracy i listy płac (comiesięcznie). Aby dokończyć likwidację Spółdzielni, likwidator był zobligowany do zapłaty wszystkich zaległości z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne.

Celem zasięgnięcia wiadomości specjalnych dotyczących ustalenia stażu pracy wnioskodawcy w (...) w G., zgodnie z metodą obliczeniową wskazaną w art. 4 dekretu z 4 marca 1976 r., oraz okresów opłacania składek, a w szczególności wyliczenia ilości przepracowanych dniówek obrachunkowych (dniówek wskazanych w art. 4 dekretu) przez wnioskodawcę w okresie od 1 marca 1980 r. do 14 listopada 1991 r., Sąd powołał dowód z opinii biegłego z zakresu rachunkowości i finansów.

Biegły sądowy, w opinii z dnia 26 października 2020 r., jak również w opinii uzupełniającej, na podstawie akt sprawy oraz sprawozdań gospodarczo-finansowych (...) ustalił, że ilość dniówek przepracowanych w poszczególnych latach, obliczona zgodnie z art. 4 pkt 3 dekretu z dnia 4 marca 1976 r. wynosi:

- za 1986 r. – 302,15 dniówek,
- za 1987 r. – 544,44 dniówek,
- za 1988 r. – 848,99 dniówek, do czego należy dodać 16 dni zasiłkowych,
- za 1989 r. – 898,42 dniówek, do czego należy dodać 26 dni zasiłkowych,
- za 1990 r. – 569,92 dniówek i
- za okres od 1 stycznia do 14 listopada 1991 r. - 1.140,81 dniówek.

W związku z faktem, że Archiwum nie przedstawiło dokumentacji płacowej, szczególnie list płac za okres od 1 marca 1980 r. do 31 grudnia 1985 r., biegły nie dokonał za ten okres wyliczeń dniówek w oparciu o przepisy dekretu i wskazał, że wyliczenie wynagrodzenia za ten okres nie jest możliwe. Mając na względzie wysokość wynagrodzenia odwołującego, ilość dni pracy przepracowanych przez niego zawsze przekraczała 20 dni w miesiącu, przy przyjęciu tylko wynagrodzenia zasadniczego.

Staż pracy powoda za okres jw. wynosi 5 lat 10 miesięcy i 14 dni.

W każdym z ww. lat wnioskodawca przepracował co najmniej 240 dniówek.

(dowód: dokumentacja w aktach ZUS, dokumentacja w aktach osobowych J. B., dokumentacja płacowa, opinia biegłego sądowego z zakresu rachunkowości i finansów – k. 77-90 i 108-109, zeznania świadków: W. G. – k. 50-56 i S. P. – k. 58-63, zeznania wnioskodawcy J. B. - k. 73)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych w piśmie z dnia 24 stycznia 2021 r. (k. 125) dokonał symulacji wyliczenia hipotetycznego wskaźnika podstawy wymiaru kapitału początkowego i emerytury wnioskodawcy z uwzględnieniem wynagrodzenia za l. 1986-1991, na podstawie zaświadczenia wystawionego przez Archiwum w dniu 6 maja 2010 r. (za l. 1988-1991 są one korzystniejsze niż w opinii biegłego), wskazując, że wskaźnik podstawy wymiaru obliczony z l. 1986-1995 wynosi 65,01%.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane dowody z dokumentów, jak również zeznania świadków: W. G. i S. P. oraz wnioskodawcy. Zeznania ww. osób były szczere i spójne, Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania ich wiarygodności.

Odnośnie zatrudnienia wnioskodawcy w (...)w G., Sąd w pełni dał wiarę dokumentacji przedłożonej z Archiwum przy (...) w R., jako dokumentacji źródłowej, obrazującej zarówno wysokość wynagrodzenia wnioskodawcy, jak i czasookres jego pobierania. Ponieważ za ten okres wnioskodawcy przysługiwało wynagrodzenie akordowe obliczane w oparciu o stawkę godzinową, zgodnie z przepisami obowiązującego w tamtym okresie czasu dekretu z 1976 r., Sąd uznał, że okoliczność ustalenia stażu pracy wnioskodawcy oraz okresów opłacania składek na ubezpieczenie społeczne, a w szczególności wyliczenia ilości przepracowanych dniówek, wymagało zasięgnięcia wiadomości specjalnych i w tym celu powołał opinię biegłego z zakresu rachunkowości i finansów. Biegły w sposób jasny i konkretny przedstawił zestawienie dniówek wnioskodawcy przepracowanych w l. 1986-1991, tj. w spornym okresie czasu, opierając się na dostępnej dokumentacji płacowej. Ich liczba w każdym z lat przekroczyła 240 dni (k. 89-90). Ponieważ opinia biegłego jest spójna, logiczna i w sposób precyzyjny odpowiada na pytania Sądu, brak było podstaw, aby nie przyznać jej przymiotu wiarygodności. Zarzuty sformułowane przez organ rentowy dotyczyły w istocie założeń przyjętych przez Sąd i nie spowodowały zmiany wniosków końcowych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołania wnioskodawcy J. B. należało uznać za częściowo zasadne.

W niniejszej sprawie kwestią wymagającą przesądzenia pozostawało, czy do ustalenia wartości kapitału początkowego, a właściwie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału oraz wysokości emerytury wnioskodawcy J. B. powinno być uwzględnione wynagrodzenie uzyskane przez wnioskodawcę w okresie jego zatrudnienia w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w G..

Odnośnie obliczania kapitału początkowego, stosownie do przepisów art. 174 ust. 1-3 i ust. 7 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2021 r., poz. 291), kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53 z uwzględnieniem ust. 2-12. Przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy okresy składkowe, o których mowa w art. 6, okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5 oraz okresy nieskładkowe z art. 7 pkt 1-4 i 6-12 w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2, tj. nie przekraczającym jednej trzeciej udowodnionych okresów składkowych. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust.1, 3 oraz art. 18 z tym, że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu od 1 stycznia 1980 r. do 31 grudnia 1998 r. Do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998r. Do obliczania kapitału początkowego stosuje się zatem te same zasady, jak do ustalania podstawy wymiaru rent i emerytur.

Zgodnie z § 21 pkt 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2011 r., nr 237, poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia

podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie, którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia. Należy również wskazać, że zgodnie z § 22 pkt 1 ww. rozporządzenia środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania oraz spółdzielczej umowy o pracę jest świadectwo pracy, zaświadczenie płatnika składek lub innego właściwego organu, wydane na podstawie posiadanych dokumentów lub inny dokument.

Nie ulega wątpliwości, że w postępowaniu przed organem rentowym nie jest możliwe udowadnianie wysokości wynagrodzenia innymi dowodami niż dokumenty wymienione w przepisie § 21 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 14.5.2014r., III AUa 1462/13). Jednakże przepisy regulujące postępowanie o świadczenia emerytalno - rentowe przed organem rentowym nie mają natomiast zastosowania w postępowaniu sądowym, które regulowane jest przepisami Kodeksu postępowania cywilnego, a ewentualne ograniczenia dowodowe mogą wynikać jedynie z przepisów tego Kodeksu. Oznacza to, że fakty, od których uzależnione jest prawo do emerytury oraz wysokość tego świadczenia, mogą być wykazywane wszelkimi środkami dowodowymi przewidzianymi w Kodeksie postępowania cywilnego, a pracownik albo ubezpieczony ubiegający się o świadczenia z ubezpieczenia społecznego może w postępowaniu przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych wszelkimi dowodami (w tym dowodami osobowymi) wykazywać okoliczności, od których zależą jego uprawnienia z tytułu ubezpieczenia – niezależnie od tego czy dokumenty potwierdzające jego uprawnienia się zachowały, czy też istnieją dokumenty, z których wynika co innego. Zgodnie zaś z art. 233 § 1 KPC, Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania i na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału.

Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe w celu ustalenia wynagrodzenia wnioskodawcy J. B. w spornym okresie, co pozwoliłoby na ustalenie wyższego kapitału początkowego oraz emerytury.

W toku postępowania dowodowego Archiwum przy (...) w R. przedłożyło dokumentację źródłową zawierającą listy płac wnioskodawcy za okres 1986-1991 i na tej podstawie, powołany w tym celu biegły sądowy, wyliczył ilość przepracowanych przez pracodawcę dniówek w spornym okresie. Dokumentacja przedłożona z Archiwum była dokumentacją źródłową, stąd też Sąd nie miał podstaw do jej zakwestionowania, podobnie jak sporządzonej na jej podstawie opinii biegłego sądowego.

Zgodnie z art. 4 dekretu z 4 marca 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych, spółdzielni kółek rolniczych oraz ich rodzin (poz. 54) w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 12 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przy ustalaniu okresu pracy w spółdzielni wymaganego do uzyskania świadczeń:

1) za dzień pracy uważa się 8 godzin pracy, a przed dniem 1 lipca 1962 r. dzień, który stanowił podstawę do obliczenia dniówki obrachunkowej; do dni pracy zalicza się również dni urlopu wypoczynkowego oraz dni pobierania zasiłku chorobowego, macierzyńskiego lub opiekuńczego,

2) za miesiąc pracy uważa się 20 dni pracy dla mężczyzny oraz 13 dni pracy dla kobiety, a jeżeli ubezpieczony użytkuje działkę przyzagrodową lub dostarcza spółdzielni produkty rolne wytworzone w prowadzonym przez siebie gospodarstwie rolnym - 18 dni pracy dla mężczyzny oraz 11 dni pracy dla kobiety,

3) za rok pracy uważa się rok obrachunkowy, w którym mężczyzna przepracował w spółdzielni co najmniej 240 dni pracy, kobieta 150 dni pracy, a jeżeli użytkuje działkę przyzagrodową lub dostarcza spółdzielni produkty rolne wytworzone w prowadzonym przez siebie gospodarstwie rolnym - to co najmniej: mężczyzna 220 dni pracy, a kobieta 130 dni pracy.

Przepisy dekretu nadal zachowują moc dla ustalenia okresów pracy do celów uzyskania świadczenia emerytalnego (wyrok SN z 1 września 2011 r. II UK 80/10), przy założeniu, że stosunki, jakie zachodzą pomiędzy członkami a rolniczą spółdzielnią produkcyjną stanowią pochodną od stosunku członkostwa.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt 12 ww. ustawy emerytalnej, za okresy składkowe uważa się przypadające przed dniem 15 listopada 1991 r. następujące okresy, za które została opłacona składka na ubezpieczenie społeczne albo za które nie było obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne: pracy na obszarze Państwa Polskiego w rolniczych spółdzielniach produkcyjnych i w innych spółdzielniach zrzeszonych w (...), w zespołowych gospodarstwach rolnych spółdzielni kółek rolniczych zrzeszonych w (...) oraz pracy na rzecz tych spółdzielni: a) objętej obowiązkiem ubezpieczenia społecznego, za które opłacono składkę na to ubezpieczenie lub w których występowało zwolnienie od opłacania składki, b) przed dniem objęcia obowiązkiem ubezpieczenia społecznego z tego tytułu.

W stosunku do członków spółdzielni istotne znaczenie dla zaliczenia roku pracy do okresu zatrudnienia wymaganego do uzyskania świadczenia z ubezpieczenia społecznego jest przepracowanie w tym roku określonej ilości dniówek obrachunkowych, a nie faktyczny okres pozostawania w ubezpieczeniu. W drodze analogii pogląd ten znajduje zastosowanie również w odniesieniu do kwalifikacji okresu zatrudnienia w spółdzielni jako okresu składkowego przy ustalaniu kapitału początkowego (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 27 czerwca 2019 r., III AUa 803/18 i wyrok SA w Gdańsku z 10 marca 2017 r., III AUa 1783/16).

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie w uzasadnieniu do wyroku z 13 października 2011 r. (III AUa 556/11) wskazał, że zaliczenie do stażu ubezpieczeniowego okresu pracy członka rolniczej spółdzielni produkcyjnej wymaga wykazania liczby przepracowanych dniówek obrachunkowych. Jak, z kolei, wskazał SA w Gdańsku w wyroku z dnia 13 marca 2013 r. (III AUa 1337/12), wartość kapitału początkowego może być zasadniczo determinowana wysokością dochodów, od których opłacono składki na ubezpieczenie społeczne, uzyskiwanych przed 1999 r. oraz długością przebytych okresów składkowych i nieskładkowych. Norma art. 173 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, stanowi więc wyraz zasady, że w nowym systemie emerytalnym wysokość przyszłego świadczenia jest ściśle powiązana z sumą składek wpłacanych przez ubezpieczonego przez cały okres aktywności zawodowej. W poszczególnych okresach roku kalendarzowego obciążenie spółdzielców i ich domowników pracą układało się bardzo różnorodnie, stąd na gruncie prawa do świadczeń dla członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych stosowano fikcję prawną, gdzie za 1 dzień pracy przyjmowało się dniówkę obrachunkową. System ten stosowany był tylko do okresów pracy w spółdzielni przypadających po dniu 1 lipca 1962 r., kiedy wprowadzono nową ewidencję, odpowiadającą potrzebom emerytalnym. Wyznacznikiem pracy w spółdzielni nie był przeto dzień pracy, ale szczególny miernik nakładu pracy, którym była dniówka obrachunkowa (dniówka inwentarzowa, także „złoty obrachunkowy”), a czasem stawki wynagrodzenia za poszczególne roboty.

Sąd orzekający, mając na uwadze opinię biegłego, uwzględnił, że ilość dniówek przepracowanych przez wnioskodawcę w poszczególnych latach, obliczona zgodnie z art. 4 pkt 3 dekretu z dnia 4 marca 1976 r., wynosi:

- za 1986 r. – 302,15 dniówek,
- za 1987 r. – 544,44 dniówek,
- za 1988 r. – 848,99 dniówek, do czego należy dodać 16 dni zasiłkowych,
- za 1989 r. – 898,42 dniówek, do czego należy dodać 26 dni zasiłkowych,
- za 1990 r. – 569,92 dniówek i
- za okres od 1 stycznia do 14 listopada 1991 r. - 1.140,81 dniówek.

W związku z faktem, że Archiwum nie przedstawiło dokumentacji płacowej, szczególnie list płac za okres od 1 marca 1980 r. do 31 grudnia 1985 r., biegły nie dokonał wyliczeń dniówek w oparciu o przepisy dekretu i wskazał, że wyliczenie

wynagrodzenia za ten okres nie jest możliwe. Mając na względzie wysokość wynagrodzenia odwołującego, ilość dni pracy przepracowanych przez niego zawsze przekraczała 20 dni w miesiącu, przy przyjęciu tylko wynagrodzenia zasadniczego oraz 240 dni w roku. Odwołujący wykazał, że w okresie spornym pracował jako członek Spółdzielni, wypracowując pełne dniówki.

Mając na względzie powyższe, Sąd Okręgowy, w myśl art. 47714 § 2 KPC, częściowo zmienił zaskarżone decyzje, biorąc pod uwagę fakt, że z hipotetycznego wyliczenia organu rentowego wynika, że dla wnioskodawcy korzystniejsze jest przeliczenie wskaźnika podstawy wymiaru emerytury z 10 lat kalendarzowych, tj. za lata 1986-1995 w wysokości 65,01% (pkt I wyroku).

W pozostałym zakresie, tj. odnośnie czasokresu 1980-1985, odwołanie podlegało oddaleniu, na podstawie art. 47714 § 1 KPC (pkt II wyroku).

Orzeczenie o kosztach procesu znajduje uzasadnienie w treści art. 100 KPC oraz w § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłaty za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800), mając na uwadze, że wnioskodawca utrzymał się w zakresie połowy żądań. Oznacza to, że z tytułu każdej z zaskarżonych decyzji, należne koszty zastępstwa procesowego wynoszą po 90,00 zł.